

Na „Hospodi vozzvách“

(2. hl.): Vsjákij hrích sod'ijach, vsích preidoch bludóm: -
ášče voschoščú pokájatisja, ne ímam sléz tóki! -
Ášče l'ínostno i nýni poživú, -
múci povínen jésm. -
No dážd' mí ispravlénije, -
jedíne blahíj Bóže, i pomíluj mjá.

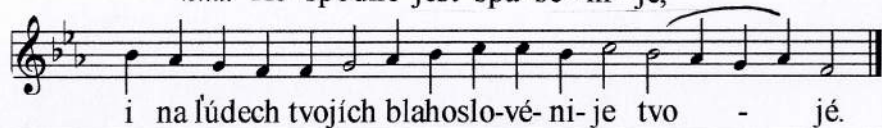
Túcy mí podážd' Christé sléz, -
v postá krásnyj déň, -
jáko da vospláču, -
i otmýju skvérnú jáže ot slastěj, -
i javl'úsja tebí očiččén, -
jehdá súdije s nebesí ímaši prijítí Hóspodi, -
sudítí čelovíkom, -
jáko sudijá, i právednyj jedín.

(5. hl.): Prijidíte usérdno, -
tvérdoje orúžije postá imúšče jáko ščit, -
vsjákuju kózň prélesti vráziya otvratím vírniji. -
Ne opalímsja sladost'mí strastěj, -
ni ohná iskušénij ubojímsja, -
ímiže Christós čelovíkol'úbec počest'mí terpíniya vinčájet nás. -
Tímže so derznovénijem mol'áščesja, -
pripádajem zovúšče, prosjášče míra, -
i dušám nášym vélija mílosti.

Prokímen

6. hl. Ho- spódne jést' spa- sé- ni - je,

i na lúdech tvojích blahoslo- vé- ni- je tvo - jé.

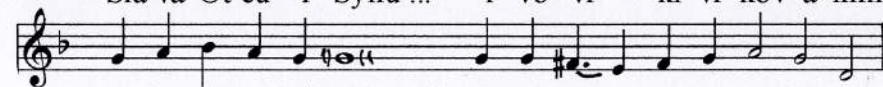
Stích: Hóspodi, čtó sja umnóžiša stužájuščiji mí.

Parameje: Gn 1, 1-13; Prís 1, 1-20

(3. hl.): Postímsja postóm prijátnym, -
blahouhódnym Hóspodevi: -
ístinnyj póst jést', -
zlých otčuždénije, -
vozderžánije jazýka, -
járosti otložénije, -
pochotěj otlučénije, -
ohlahólaniya, lzí i kl'atvoprestuplénija. -
Sích oskud'ínije, -
póst ístinnyj jést', i blahoprijátnyj. (2x)

Stíchy

Slá-va Ot-cú i Sýnu ... i vo ví - ki vi- kóv a- míň.

K te-bí vozvedóch o-či moji, ži- vu- šče - mu na ne- be- sí.

Po- mí- luj nás Hó - spo- di, po- mí- luj nás.

(Múčeničen): Vélija múčenič tvojích Christé síla: -
vo hrobích bo ležát, -
i dúchi prohoňájut, -
i uprazdníša vráziyu vlást', -
víroju Tróičeskoju podvíhšesja o blahočéstiji.

Sláva: i nýni: Bohoródičen:

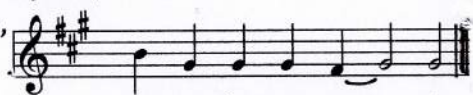
Bohoródice, predstátel'stvo vsích mol'áščichsja, -
tobóju derzájem, -
tobóju chválímsja, -
k tebí vse upovániye náše jést': -
molí roždšahosja iz tebé -
o nepotrěbnyh rabích tvojích.

Na „Hóspodi vozzvách“

(8. hl.): Komú upodobilasja jesí okajánnaja, l'ináščisja, o duše! -
I ne tvorjášči dóbraja, -
no l'ubjašči prísno v zlých prebyváníje? -
Súd pri dvérech, pokájsja, -
postóm i molítvoju očístisja, -
i Vladýce tvojemú vozopij: -
sohrišich tí, prostí jáko blahoutróben, -
i ispravlénije mňi dáruij.

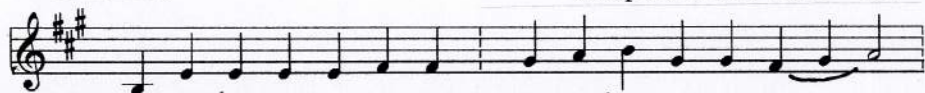
Imíjaj bláhosti pučínu, -
pučiny mojích hrichóv lukávyja izsuší Christé, -
jáko bezhrišnyj Bóh, -
i dážd' sérdcu mojemú umilénije, -
potóki bezzakónija otjém'l'uščeje: -
da pojú i sláv'l'u tvoje blahoutróbije neizrečénnoje, -
dolhoterpilíve blahod'íteľ'u dúš nášich.

Privedýj i nýňi nás Bóže, -
vrémene obšéstviye vsečestnáho postá soveršítí, -
i darovávij nám vo svjatóje póprišče vtorýja sedmícy vníti: -
sám spodóbi Hóspodi, -
i k búduščemu blahoteščí, -
tílo i dúšu nášu i blahod'íteľ'stvuja i ukripl'ája: -
jáko da dostíhnem soveršívše tečénije múžeski, -
v Hospódskij děň voskresénija tvojeho, -
vsí v rádosti: i da vincy nosjášče, neprestánno t'á pochválím.

Prokimen

Hospód'sí-len v brá - ni.

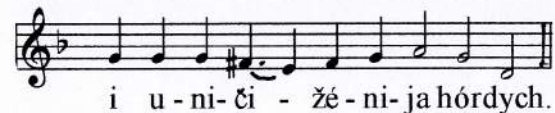
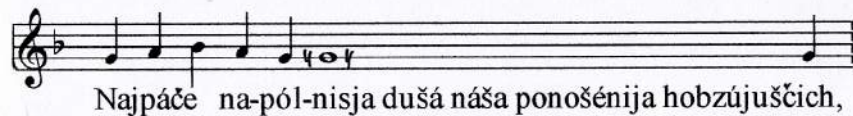
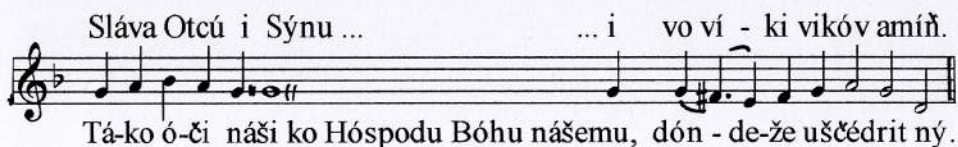
4. hl. Hospód krípok i sí- len, Hospód si- len v brá-ni

Stích: Hospódňa zemľá, i ispolnénije jejá.

Parameje: Gn 3, 21-24. 4, 1-7; Prísl 3, 34-35. 4, 1-22

(3. hl.): Duchóvnym postóm postímjsja, -
rastórhnem vsjákoje razvraščénije, -
ostánemsja že i sobláznov hrichá, -
otpústim i brátiji dólhi, -
da i nám ostávjatsja prehrišénija náša. -
Táko bo vozopítí vozmóžem: -
da isprávitsja molítva náša, -
jáko kadílo pred tobóju Hóspodi. (2x)

Stíchy

Prorócy i apóstoli Christóvy, i múčenicy, -
naučíša píti Tróicu jedinosúščnuju, -
i prosvitíša jazýki zablúždšyja, -
i óbščniki archánhelov -
sotvoríša sýny čelovíčeskija.

Sláva: I nýňi, Bohoródičen:

Do koncá ubóhich tvojích ne zabúdi Vladýčice: -
no tvojími molítvami -
búduščaha nás svobodí preščénija, -
i nastojáščaha vréda, -
i hńíva Hospódňa -
ischítí Bohoródice, tvoja rabý.

Tretí týždeň pôstu
Pondelok

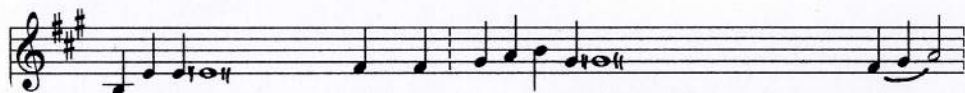
MS

Na „Hospodi vozzvách“

(1. hl.): Póst vozľúbim, -
duší strasti ľuťjšyja d'ijstvom Dúcha uvjadajúšcij, -
i Božestvénna ja d'ijánija d'ijáti ukripl'ájušcij, -
i úm na nébo vozsyľajúšcij, -
i proščénije chodátajstvujušcij, -
o níhže sohrišíchom, -
dárujemoje ot Bóha ščédraho.

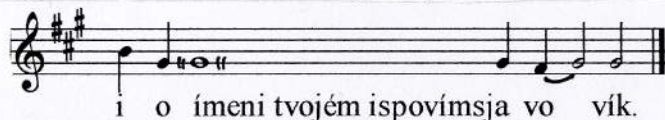
Vsé žitijé moje stúdno izdív Hospodi, -
so bludnicami okajannyj, -
jakože blúdnyj umilénijem zovú: -
Ótče nebésnyj, sohriších, -
očisti i spasí mja, -
i ne otríni mené samohó ot tebé udalivšasja, -
i božestvennymi díly nýňi obniščávšaho.

(3. hl.): Prijidíte vsí vo kimvál'ich psalómskich, -
čestnoje vozderžánije cilújušče, vozhlasím: -
v ném bo mýslenno zmíja zlonačál'naho rastórhnem. -
Ťímže so derznovénijem vozopíjim Christú: -
podážd' Spáse neosuždenno -
Vsesvjatýj tvój krést víd'iti, i poklonítisja, -
vo psalmích i pínijich prázdnovati svítlo.

4. hl. O Bózi pochválimsja vés deň, i o í- meni tvojém ispovímsja vo vík

Prokímen

i o ímeni tvojém ispovímsja vo vík.

Stích: Bóže, ušíma nášima usľýšachom, o díli, jéže sod'ílal jesí
vo dnéch pėrvych.

Parameje: Gn 6, 9-22; Prís 8, 1-21

Veršové slohy:

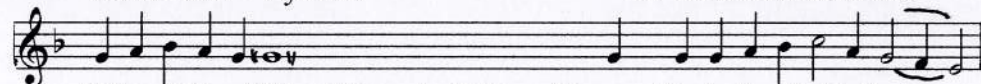
MS

(2. hl.): Ótče blahíj, ot vsích jáže dál mí jesí, -
obnaží mja bezúmije mojé: -
udalíchsja ot tebé, -
i porabótach stránnomu hraždanínu, -
živótnaja mézrkaja pasóch, -
i ni t'ích píščí nasýtichsja. -
Ťímže pritekóch k tebí, -
vídyj tvoje blahoutróbije: -
pokryj moju nahotú čelovikol'úbijem tvojím, -
i spasí mjá. (2x)

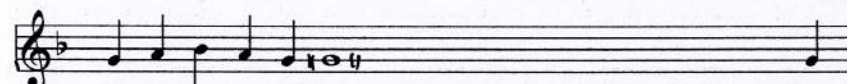
Stíchy

Sláva Otcú i Sýnu ...

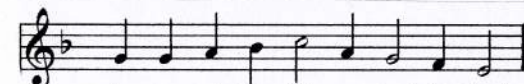
... i vo víki vikóv amíň.

Tá-ko ó-či naši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dónde-že uščédrit ný.

Najpá-če na-pól-nisja dušá naša ponošénija hobzújuščich,

i u- ni- či- žé- ni- ja hórnych.

(Mučeníčen): Svjatým múčenikom -
mol'áščymysja o nás, i Christá pojúščym, -
vsjáka ja prélest' prestá, -
i čelovíčeskij ród víroju spasájetsja.

Sláva: i nýňi: Bohoródičen:

Ot ložésn tvójich d'ivíčeskich -
svít mírovi vozsíja, slóvom slóvo: -
toho molí čistaja vsesvjatája Dívo, -
izbávitisja dušám nášym ot sítej vrážijich.

Štvrtý týždeň pôstu
Pondelok

MS

Na „Hóspodi vozzvách“

(8. hl.): V srédnich dných vozderžánija, -
prechod'ášče dnés sľoju krestnoju, -
na sém voznéssahosja posred'í zemlí, -
Spása i Bóha slavoslóvim, vopijúšče: -
zríteli nás pokaží strastém tvojim Vladyko, -
i čestnáho voskresénija, -
dáruja nám očiščénije, i véliju mílost'.

Strásti smirím t'jésnyja, -
brášen otložénijem, -
i slastéj otvraščénijem, -
i drévo krestá oblobyzámim vírno: -
zrítsja bo jávi poklaňájemoje, -
i vsjá osvjaščájet Božéstvennoju blahodátiju, -
i Hóspodevi vozopíjim: -
blahodarím t'á blahoutróbné, -
spasájuščaho sím dúšy náša.

Nýňi krestú poklaňájuščesja, vsí vozzovém: -
rádujsja, drévo žízni. -
Rádujsja, skíptre svjatýj Christóv. -
Rádujsja, čelovíkov sláva nebésnaja. -
Rádujsja, vírnych pochvaló. -
Rádujsja, deržávo víry. -
Rádujsja, orúžije nepobjdímoje. -
Rádujsja, vrahóv othnánije. -
Rádujsja, sijánije svítloje, spasítel'noje míru. -
Rádujsja, múčenikov vélija slávo. -
Rádujsja, sílo právednych. -
Rádujsja, áňhelov svítloste. -
Rádujsja, vsečéstne.

Prokímen

MS

6. hl. U - slý - ši, Bó - že hlás mój,
vneh - dá mo - lí - ti mi sja k te - bí.

Stích: Ot strácha vrážija izmí dúšu mojú.

Parameje: Gn 8, 21-22. 9, 1-7; Prís 11, 19-31. 12, 1-6

4. hl. Nastávi mja Hóspodi na pút tvój, i pojdú vo í-sti-ňi tvo-jěj

i poj-dú vo í-sti-ňi tvo-jěj.

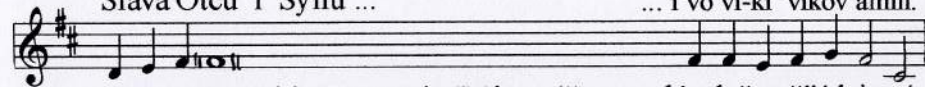
Stích: Prikloní Hóspodi úcho tvoje.

Parameje: Gn 13, 12-18; Prís 14, 26-37. 15,1-4

(7. hl.): Jákože vpadýj v razbójniki i ujázven, -
táko i áz vpadóch ot mojích hrichóv, -
i ujázvena jést' dušá mojá: -
k komú pribíhnu isciltisja? -
Tókmo k tebi dúš že i t'ílés vračú: -
izl'j na mja Bóže velíkuju tvoju mílost'.

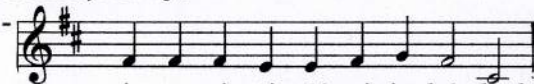
Sláva Otcú i Sýnu ...

... i vo ví-ki vikóv amiň.

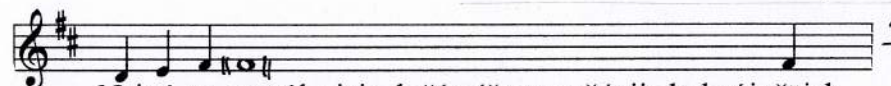

Táko ó-či naši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže uščédrit ný.

(4. hl.): Prehrišívše ot prestuplénija pėrvaho, -
ot rájskija sládsti i naslaždénija -
vedení býchom v bezčéstňijsuju žízň: -
dobrod'ítelej bo podobájuščaho -
i chvál'naho žitijá sovlékšesja prehrišěňmi, -
jáko v razbójniki vpadóchom: -
íspolu že mértvy jesmý, -
prehrišívše ot spasítel'nych učěnij tvojích, -
no mólim t'á ot Mariji javívšahosja, -
i bezstrástno strastém priblíživšahosja Vladýku: -
objaží náša jáže ot hrichá pribývšyja strúpy, -
i bezmírnoje tvoje milosérdije izliváj na ný, -
tvoje iscilitel'noje popečénije, -
jáko čelovikol'úbec.

i u-ni-či-žé-ni-ja hórďých.

Najpá-če na-pól-nisja dušá náša ponošénija hobzújuščich,

(Múčeničen): Svjatých múčenič prijěmyj terpínije, -
i ot nás prijimí pínije čelovikol'úbče, -
dáruga nám t'ích mol'tvami velíju mílost'.

Sláva: i nýňi, Bohoródičen:

Ot vsích bíd rabý tvojá sochraňáj, -
blahoslověnnaja Bohoródice: - da t'á slávim nadězdu dúš nášich.

Šiesty týždeň pôstu
Pondelok

MS

Na „Hospodi vozzvách“

(6. hl.): Mnóhimi prehrišeníji, -
i slasťmí žitijá, -
nedúhujščuju sťažách dúšu okajánnyj, -
i ležú na ódri vsehdá ľínosti, Vladýko, -
i vopijú ti, Milóstive, -
prišéd posití, zdrávije mńí podajá i mílost', -
i ne ostávi mjá, da ne kohdá usnú v smért', -
i vozrádujetsja vráh o pohíbeli mojéj, -
iskíj vsehdá, Spáse, -
vo ádovu hlubinú nizvestí mjá.

Nemilosérdomu bohátomu -
v bezumii porevnováv, -
sládostno veselúsja, -
slasťmí i strasťmí pohružásja. -
I víďa ležásčca vsehdá pred dvérmi pokajánija, -
jakože Lázarja umá mojehó, Hóspodi, -
sehó nečúvstvenno prechoždú, -
hládom že bolíznujušča, -
i ostrupľájema strasťmí. -
Ťímže hejénskomu povínen jésm plámeni, -
ot nehóže izbávi mjá Vladýko, -
jedíne mnohomílostive.

(7. hl.): Hóspodi, ob onú stranú Jordána, plótiju prochod'á, -
prorékl jesí Lázarevu bolízň k smérti ne býti, -
no o tvojej Bóha nášeho slávy byvátí. -
Sláva velíčiju d'íl tvojích, -
i vsederžitel'stvu tvojemú: -
jako nizložíl jesí smért', -
za mnóhuju mílost' čelovikol'úbče.

MS

Prokimen

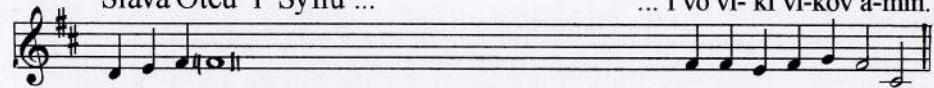
4. hl. Ispovídajtesja Hóspodevi, jáko bláh, jáko vo vík mílost' jehó
já- ko vo vík mí-lost' je - hó.

Stích: Da rekút izbávlenniji Hóspodem.

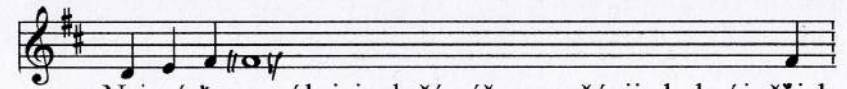
Parameje: Gn 27, 1-41; Prís 19, 16-25

(4. hl.): Duševrédneho lichojímstva svobodí Spáse, -
 i s Lázareu ubóhim vo ňídrich Avraámovych pričtí nás: -
 tý bo v mílostech bohát sýj, -
 vóleju nás rádi obniščál jesí, -
 i ot tlí na netlínije prevél jesí, -
 jáko mílostiv Bóh, -
 i čelovikol'úbec. (2x)

Sláva Otcú i Sýnu i vo ví-ki vi-kóv a-miň.

Tá-ko ó-či náši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže uščédrit ný.

Naj-pá-če na-pólnisja dušá náša ponošénija hobzújuščich,

i u - ni - či - žé - ni - ja hórnych.

(Múčeničen): Svjatých múčenič prijúmyj terpínije, -
 i ot nás prijímí pínije čelovikol'úbče, -
 dáruj nám tích molítvami -
 véliju mílost'.

Sláva: i nýňi, Bohoródičen:
 Izbávi nás ot núžd nášich, -
 Máti Christá Bóha, -
 róždšaja vsích tvorcá, -
 da vsí zovém tí: rádujsja -
 jedíno predstátel'stvo dúš nášich.